

занитъ на земята, тѣ ще бждатъ развързани и горѣ на небето.

Да свържешъ нѣкого съ доброто : онзи човѣкъ който се дави въ морето, да го вържешъ съ спасителното вѣже.

Сега, въ вашата философия вие заемате положението на онзи циганинъ, за когото се говори въ единъ анекдотъ. Какво е било туй положение? Разболѣла се жената на единъ циганинъ, той почналъ да се моли на Господа : „Господи, трѣбва ми тал циганка, кой ще проси, кой ще ме храни? Ако я изцѣришъ, имамъ една кобила, ще я продамъ и съ паритъ ще ти запали една голѣма свѣщъ“. И, дѣйствително, жена му оздравѣла. Вѣренъ на своето обѣщание, той развързва кобилата, но изважда и една котка, свързва я за опашката на кобилата и ги води на пазара — котката и кобилата, продава ги и двѣтъ. Пита го единъ купувачъ : „Колко искашъ за коня?“ — Шестдесетъ пари. — А за котката? — 300 гроша. — Защо тъй? — Ако искашъ и двѣтъ, ако не, не ги продавамъ“. Коньтъ е сбѣщанъ на Господа, а котката остава на циганина. За кобилата 60 пари, а за котката 300 гроша иска. Та съврѣменнитѣ хора често водятъ и котката и кобилата, и ги продаватъ и двѣтъ. Вѣрни, значи, на буквата на закона. На Господа — както е обѣщалъ, — ще запали една свѣщъ за 60 пари. Обаче, жената само веднѣжъ нѣма да се разболѣе, може да се разболѣе и втори пѣтъ.

„Каквото вържете на земята, вързано ще бжде и на небето; и каквото развържете на земята, развързано ще бжде и на небето“.

И туй сж причинитѣ — споредъ онова, което ние правимъ на земята, това ще ни направятъ и горѣ, защото Господъ точно така постѣпва. Тукъ е онзи законъ на причини и послѣдствия. Причината, то е едно свързване : ако вържемъ нѣщо на земята, вързано ще бжде и на небето, а ако развържемъ нѣщо на земята, развързано ще бжде и на небето — то е едно послѣдствие. „Ако вържемъ